

Nr 68.

Av herr Nilsson i Göteborg m. fl., om ett extra anslag till Nationalföreningen för trafiksäkerhetens främjande.

Bland allmänheten råder f. n. stor oro inför den tilltagande olycksfrekvensen på gator och vägar, och krav på skyndsamma olycksförebyggande åtgärder resas med skärpa från skilda håll. Farhågorna för att den ogynnsamma utvecklingen på detta område skall fortsätta äro icke överdrivna. Tillgänglig statistik visar, att antalet motorfordon under det första halvåret 1951 steg från 557 000 till ej mindre än 630 000. I sistnämnda siffra ingå bl. a. 240 000 motorcyklar. Motortrafikens tillväxt kommer med största sannolikhet att förtgå och därmed också ökningen av riskmoment och olyckor på trafiklederna. Enbart under de tre första kvartalen 1951 inträffade ca 16 000 polisundersökta olyckor, varvid nära 8 000 människor skadades. Antalet under 1951 i trafiken dödade människor räknas till ej mindre än 622.

Olycksökningen är kraftig även vid jämförelse med trafikvolymens ansvällning, men det väsentliga är, att *ett oerhört ödeläggande av liv och värden* i dag sker på våra vägar. Det räcker icke att anföra, att trafikolyckorna numera årligen i pengar räknat torde kosta samhället ca 250 miljoner kronor, men denna uppgift kan tjäna som en tankeställare.

Även i riksdagen ha vid flera tillfällen på senaste tid kraven på en sanering av trafiken kommit till starka uttryck, och det är framför allt *ett* krav som trätt i förgrunden: ingripandena måste ske utan dröjsmål.

Vid övervägande av vilka åtgärder som kunna komma i fråga för att förbättra trafiksäkerhetsläget står det klart att sådana viktiga led i trafiksäkerhetsarbetet som vägupprustning och effektiviserad trafikövervakning icke tillhöra de möjligheter, som ligga inom nära räckhåll. Icke heller det pågående arbetet, som består i undersökning av olyckornas art och orsaker, synes kunna nyttiggöras omedelbart annat än i begränsad utsträckning, då detta arbete är av långsiktig natur.

Återstår påverkan av trafikanterna genom upplysning och undervisning. Här föreligger en möjlighet till snabba åtgärder. Trafikpropagandan — ordet använt som term för upplysning och undervisning i mer eller mindre propagandamässig form — har hittills knappast uppskattats till sitt rätta värde, delvis på grund av svårigheten att mäta dess effekt, men dess betydelse i nuvarande kritiska läge är med all sannolikhet mycket stor. Under alla förhållanden bör denna form av trafiksäkerhetsarbete nu utnyttjas så långt det är möjligt. I detta sammanhang bör framhållas, att möjligheterna

att genom propaganda påverka trafikanterna hittills icke till fullo kunnat utnyttjas, då de ekonomiska förutsättningarna för verksamheten varit starkt begränsade.

Bland de många angelägna uppgifter, som med propagandans hjälp ofördröjligen måste lösas, är spridandet av kännedomen om de nya trafikbestämmelserna. Det är känt, att Nationalföreningen för trafiksäkerhetens främjande (NTF) påtagit sig denna uppgift och inom kort ämnar utgiva en för allmänheten avpassad upplaga av de nya reglerna med bilder av de nya vägmärkena. För ändamålet har NTF tagit i anspråk en mycket stor del av sina rörelsemedel för innevarande budgetår. NTF kan trots detta icke av ekonomiska skäl framställa mera än en halv miljon exemplar av regelhäftet, vilket är alldeles otillräckligt. Föreningen synes böra med hjälp av allmänna medel sättas i stånd att fullfölja det angivna viktiga upplysningsarbetet, som är trafikpropaganda av rätt art vid rätt tidpunkt.

En annan angelägen uppgift för upplysningsverksamhet har anmält sig genom den av statens trafiksäkerhetsråd nyligen utförda utredningen om fordonsförarnas uppträdande vid järnvägs korsningar, varigenom bl. a. ådagalagts att var tredje förare underlåter att rätta sig efter det röda stoppljuset. Det är en trängande nödvändighet att få en kraftig propaganda insatt på denna punkt, så att dessa anmärkningsvärda brister i trafikantbeteendet bli eliminerade.

De anförda propagandauppgifterna synas oss tillhöra de mest brådskande, men flera andra sådana skulle kunna angivas.

Under framhållande av att de ovan nämnda åtgärderna, liksom över huvud taget en i nuvarande läge nödvändig intensifiering av trafiksäkerhetspropagandan, icke kunna genomföras med de medel, som stå till förfogande för specialorganet NTF för innevarande eller nästkommande budgetår, hemställa vi,

att riksdagen måtte besluta att utöver å sjätte huvudtiteln upptaget belopp ytterligare 200 000 kronor som extra anslag måtte ställas till Nationalföreningens för trafiksäkerhetens främjande (NTF) förfogande.

Stockholm den 18 januari 1952.

Olof Nilsson,
Göteborg.

Sven Persson.

Stig F. Hansson
i Önnarp.

Gösta Åqvist.

Erik Adamsson.

P. Hj. Fagerholm.

Elis Håstad.